

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

33. De mirabili visione fratris cuiusdam Carthusiani, quem à dæmonibus grauiter angustiatum, virgo mater ab eorum impetu vindicauit, & quædam eum documenta obseruare monuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

confecto, Imperator Byzantium reuersus, ab omnibus ordinibus splēdidē excipitur, Nam & Patriarcha cum omnibus sacerdotibus obuiam est progressus, & Senatus & populus coronas offerentes, & currum cum quatuor albis equis, rogaruntque, vt eo consensu triumpharet. At ille coronas accepit, & equis

Imper. Dei. singulari candido triumphauit, & vestibus *paræ imaginē* Bulgaricorum regum currui impositis, *currui triū.* que eas imagine Deiparæ collocata, *phali & vestibus hostiū* anteceffit: Postmodum quoque Christi *superimponi* uatoris templum in Chalce magnificum intruxit.

Petrus venerabilis, Abbas Cluniacens. lib. cap. 29 miraculorum. De mirabili vi fratris cuiusdam Carthusiani, quem a monibus grauitè angustiatum, virgo ab eorum impetu vindicauit, & quales eum documenta obseruare monuit.

CAP. XXXIII.

Multa quidem in sacro ordine Carthusiensi miracula contigisse: à pluribus accepi. Sed quia ipsi humilitatis tute: qua semper serui Dei miranda operantur, quanto possunt nisu, occultant: vix aliqui his prodere alicui voluerunt: rara immensissima, quibus omnimoda fides accommodanda esset, ad me miracula peruenerunt. Quamē absque dubio certa comperi: tacere volo nec proposui. Fuit ex eorum numerus quidem monachorum, sed conuersorum quoque

uersus quidem humilis genere, iuuenis ætate,
sed moribus generosus, & vitæ sanctitate pro-
uectus. Hic toto studio, obedientiæ, humilita-
ti, mortificationi, omnem quam poterat ope-
ram adhibens: mundum sibi seque mundo,
non solum crucifixerat, sed etiam sepelierat.
Amori diuino, & specialiter memoriæ matris
Domini, ita totum se vouerat, ut à bonis viris
ipsum vitamque eius cognoscentibus, nihil
scire iudicaretur: nisi CHristum IESVM, &
hunc crucifixum: sacramque ipsius crucifixi
matrem: ac perpetuam virginem: humanæ sa-
lutis singularem, post domini amatricem Ma-
riam. His studijs à conuersionis suæ principio
cœptis: magis ac magis insistens, & in hac no-
stra iuxta Psalmum lachrymarum valle: de
virtute in virtutem proficiendo: assensionem
in corde suo disponens, antiqui & communis
hostis inuidiam contra se velut nouam ac spe-
cialem cōcitauit: nec iam occultè, sed palam,
quantum perditus ille perditionis humanæ
sit auidus, ex se ipso monstrauit. Iacebat qua-
dam nocte in cella, sibi ut talium mos est, ad
laboris solamen & orationis secretum desig-
nata. Et ecce in multo iam processu noctis, ipsi
adhuc vigilianti, & cœlestia meditati, demo-
num turba in specie porcorum agrestium ap-
paruit. Furebant vbique per totam cellam, &
discursu infano, rictu horrendo, dentibus lō-
gissimis: ac veluti in necem eius exacutis, pa-
uefactum, ac tremementem hominem circumsta-
bant.

bant. Sudabat ille (vt mihi relatum est) præ-
more, & quasi iam iamque à bestiis discerpen-
dus, nil nisi mortem vltimam præstolabatur.
Talia eo patiente, adactus est metus, & que-
dam enormis magnitudinis hominem, vti
cordis sui iudicio sibi videbatur, demonum
principem cellam illā in qua ista fiebant, con-
spicit intrantem. Qui primo ingressu suo con-
uersus ad porcos, quid ait, segnes facitis? Cu-
iam hunc non rapuistis? cur non discerpistis?
quod dicis inquiunt porci, magno conatu
cere nisi sumus, sed cuncta tentantes, nil fa-
re potuimus. Ego inquit ille iam faciam, qui
vos desides facere non potuistis. Quo dis-
vincum ferreū longis ac recuruis vngulis
ribilem, minaci manu prætendens, atque
virum Dei rapiendum, immò ad discerpendum
adaptans, cum nimio terrore penè mentem
cedere coegit. Sed Deus cui bonus vir ille
supplicando dicebat: Ne nos inducas in tem-
tationem, sed libera nos à malo, temptationem
tam duram non est passus vltra procedere,
multa misericordia qua semper suis pro-
det, eduxit eum à temptatione, & liberauit
à malo. Mox enim vt nequam ille manum vti-
ctum est, ad eū rapiendū & vincū vt videbatur
ferreum, ad eum discerpēdū extendit, statim
omnipotentis filij Dei mater, mater verè
cimus misericordie, in quā ille sicut dictū
totam spem suam post Deum posuerat, vlti-
liter adfuit, ac virga leui manu protensa, co-

modo, inquit, huc detestandi venire ausi fu-
 stis? Non est, hic vester, nec iam contra eum
 in aliquo prævalere poteritis, Dixit: ac di-
 cto velocius, totum illud infandum collegi-
 um vt fumus euanuit. Perstitit illa post dæmo-
 num fugam, cū homine adhuc tremente, eum-
 que his verbis consolata est. Placet, inquit,
 quod facis, tuiq; animi deuotionem, Deo mi-
 hi que gratam esse noueris. Fac ergo quod fa-
 cis, & de his ad meliora perseveranter profi-
 cere, stude: Et vbi tibi aliqd singulare in man-
 datis tradam, stude vilibus escis, complectere
 abiectas vestes, operi manuum, deuotus
 insiste. His animatum hominem
 virgo relinquens, coelos
 repetijt.

I S

IN-